

La plantilla de Seat té la paraula

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 11.03.09

La plantilla de Seat a la factoria de Martorell tindrà davant seu l'enorme responsabilitat de votar en referèndum les condicions laborals especials que probablement permetran la fabricació a la planta catalana de l'Audi Q3, un nou tot terreny urbà. Tant Seat com Audi pertanyen al grup Volkswagen, el comitè de direcció del qual ha rebut garanties que hi haurà importants ajudes públiques de la Generalitat i del Govern espanyol si el projecte del Q3 es porta a terme aquí i no en una altra planta d'Europa (probablement, a la de Bratislava, Eslovàquia).

La direcció de Volkswagen va decidir ahir llançar la pilota a la teulada dels treballadors, després que els sindicats representats en el comitè d'empresa de Seat --UGT, CCOO i CGT-- no es posessin d'acord sobre el sacrifici que els treballadors hauran d'assumir perquè el vehicle d'Audi es fabriqui a Martorell. La renúncia més important, i on radica la discòrdia, és la congelació salarial de la plantilla per al 2009 i l'augment de la meitat de la inflació del 2010, compensat en part per uns endarreriments que es pagarien el 2011. Mentre UGT --majoritària a Seat-- defensa aquestes condicions, CCOO i CGT les rebutgen, cosa que ha portat Volkswagen, fent un gest poc presentable, a posposar la decisió fins que el conjunt de la plantilla hi estigui d'acord, cosa que previsiblement se substanciarà en un referèndum que s'hauria de celebrar els pròxims dies.

No ens correspon a nosaltres prendre partit per un sindicat o un altre. Més que això, pensem que les dues grans centrals han tingut un comportament exemplar els últims anys pel seu rigor i capacitat de

diàleg. No obstant, entenem que en aquest cas una falta d'acord pel punt de la congelació salarial --en un any en què la inflació és molt baixa- seria perjudicial per als treballadors de Seat i per al conjunt del sector del metall. Produir 80.000 unitats anuals de l'Audi Q3 donaria feina a 1.500 treballadors de Seat i a 6.500 d'empreses proveïdores.

Encara que entenem que les dinàmiques sindicals a les empreses són complexes i que els treballadors, en general, són els grans afectats per aquesta profunda crisi, seria una desgràcia deixar passar aquesta oportunitat per una lleu pèrdua de poder adquisitiu de la plantilla. Els temps són molt durs i totes les parts implicades han de mantenir el cap fred perquè els costos socials siguin els mínims possibles.